

ה"ת 13136/06/17 - נטלי עובדיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 13136-06-17 עובדיה נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת	נטלי עובדיה ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ רס"מ שי ראסד

החלטה

בפני בקשה להורות על החזרת תפוסים בחלוף 6 חודשים ממועד התפיסה. המדינה מתנגדת לבקשה, בטענה כי התפוסים דרושים לצרכי חקירה, עתידים לשמש ראיה וצפויים לחילוט. מאידך, המדינה לא הגישה בקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים.

רקע וטענות הצדדים

- ביום 22.12.16 נערך חיפוש אצל המבקשת על פי צו שהוצא כדן, במסגרתו נתפסו מוצגים שונים, לרבות: 3 מכשירי טלפון סלולרי, טאבלט, מחשב נייד, מסמכים, ובמועד מאוחר יותר נתפסו מאת המבקשת תכשיטים (להלן: התפוסים).
- ביום 6.6.17 הגישה המבקשת בקשה להחזרת התפוסים.
- ביום 13.6.17 הוגשה תגובת המשיבה, שהתנגדה לבקשה, והתיק נקבע לדיון ליום 21.6.17.
- ביום 21.6.17 לא התייצבו נציגי המשיבה. ב"כ המבקשת מסר בשמם כי לא היו מודעים למועד הדיון, ולפיכך נדחה הדיון ליום 26.6.17.
- גם ביום 26.6.17 לא התייצבו נציגי המשיבה. ב"כ המבקשת הציג אישור מסירה כדן, ומשכך הוריתי על קיום הדיון בהיעדר המשיבה.
- נוכח טיעוני המבקשת, לאור העובדה כי חלפו מעל שישה חודשים ממועד התפיסה, ובהיעדר בקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים, קיבלתי את הבקשה והוריתי על החזרת התפוסים כמבוקש (להלן: ההחלטה).
- בו ביום הגישה המשיבה בקשה דחופה לביטול ההחלטה ולקיים דיון נוסף, ולחלופין לעכב ביצועה על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי. המשיבה טענה, כי מחמת שגגה לא התייצבה במועד לדיון. לגופה של בקשה

טענה, כי לא הגישה בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, הואיל וסברה כי התקופה הוארכה על ידי משרד הרישום של המשיבה, כי התפוסים נדרשים לצרכי חקירה, עתידים לשמש כראיה במשפט עתידי כנגד המבקשת, ושימשו לביצוע עבירות. עוד טענה, כי טרם חלפו שישה חודשים באשר לחלק מהתפוסים.

נוכח נימוקי המשיבה, הוריתי על עיכוב ביצוע החלטתי למשך 48 שעות, והנחיתי את המשיבה להגיש לאלתר את רשימת המוצגים ומועדי תפיסתם.

לאחר שרשימת המוצגים הוגשה (באופן חסוי), הוריתי על עיכוב ביצוע החלטתי עד החלטה אחרת, וקבעתי דיון לעיון חוזר בבקשה ליום 29.6.17.

7. ביום 29.6.17 התקיים דיון במעמד הצדדים. ב"כ המבקשת הגיש טבלה המפרטת, לשיטתו, את מועדי התפיסה, סומנה גא/1. ב"כ המשיבה אישר כי התפוסים, למעט התכשיטים, נתפסו בחיפוש אצל המבקשת ביום 22.12.16, וטען כי אין בידו להצביע על המועד המדויק בו נתפסו התכשיטים, למעט העובדה כי נתפסו מאוחר יותר. מכאן, אין מחלוקת כי חלפו מעל שישה חודשים ממועד התפיסה, למעט התכשיטים.

ב"כ המשיבה הגיש דו"ח סודי, סומן גא/2, במסגרתו פורטו החשדות כנגד המבקשת, והצורך החקירתי בהמשך החזקת התפוסים. רשימת כלל המוצגים (חסויה) לא סומנה במהלך הדיון, ואני מסמנה במהלך כתיבת ההחלטה, גא/3.

לשאלתי, מדוע לא הוגשה בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים, שעה שאין מחלוקת על כך שהתפוסים, למעט התכשיטים, מוחזקים מעל שישה חודשים, הפנה לבקשה לעיכוב ביצוע.

לשאלתי באשר לתוכן המוצגים (מחשב, טאבלט וטלפונים), השיב כי היחידה החוקרת העתיקה את תוכנם, אך לטענתו ישנן פעולות הדורשות את המכשירים עצמם.

לא היה בידו להציג את רשימת הפעולות שבוצעו ביחס לתפוסים, ולא הונחה בפניי רשימת פעולות עתידיות לביצוע.

ב"כ המבקשת חזר על טענותיו, ודרש הוצאות.

דיון

8. אין מחלוקת על כך שהתפוסים נתפסו כדיון, ולמטרה ראויה.

סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), מגדיר את סמכותו של בית המשפט להורות מה ייעשה בחפץ שנתפס:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית המשפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

סעיף 35 לפקודה מגדיר את משך הזמן שבו רשאית המשטרה להחזיק בחפץ שנתפס:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

9. בחלוף שישה חודשים מיום התפיסה, שומה על המשטרה להשיב את התפוסים, ואין בידה סמכות להמשיך ולהחזיקם. אין מחלוקת על כך שהמשיבה, המחזיקה בתפוסים, לא פעלה בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודה, עת נמנעה מלהשיבם בחלוף 6 חודשים, ובמקביל לא ביקשה הארכת תוקף צו התפיסה.

10. ככלל, שעה שלא הוגשה במועד בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים, יש להורות על השבתם. עם זאת, בית המשפט מוסמך, במקרים חריגים, להאריך תוקף צו התפיסה גם אם בקשת ההארכה הוגשה לאחר חלוף תקופת התפיסה. העקרונות פורטו בהרחבה בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל (פ"ד נד(2)464) (להלן: בש"פ עובדיה), ויושמו בהחלטות רבות לאורך השנים.

ראו לדוגמא החלטות: ה"ת 13925-11-16 כהן נ' יהלום (27/11/16), שם התקבלה בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, אשר הוגשה באיחור, בתגובה לבקשה להחזרת תפוס, תוך הפרת התחייבות שלטונית שקיבלה תוקף של צו שיפוטי; ה"ת 27465-09-16 יפת נ' משטרת ישראל (30.4.17), גם שם התקבלה בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, אשר הוגשה באיחור ובתגובה לבקשה להחזרת תפוס. ערר שהוגש נמחק בהסכמה לאחר דיון, נוכח המלצת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, כב' השופט ע' קובו במסגרת ע"ח 23217-05-17 יפת נ' משטרת ישראל (22.6.17 - טרם פורסם).

11. בענייננו, המשיבה כלל לא הגישה בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, הגם שניתנו לה הזדמנויות רבות לעשות כן:

א. נוכח חובתה לפעול בהתאם להוראות החוק ולהגיש בקשה יזומה בטרם חלפו שישה חודשים ממועד התפיסה. לא הוגשה בקשה מאת המשיבה.

ב. בתגובה לבקשת המבקשת מיום 6.6.17, עליה הגיבה המשיבה ביום 13.6.17, שוב, מבלי שהגישה בקשה מתאימה.

ג. בתגובה להחלטת בית המשפט מיום 21.6.17, במסגרתה נדחה הדיון בגין אי התייצבות המשיבה. שוב, לא הוגשה בקשה מתאימה.

ד. לאחר שביום 26.6.17 ניתנה החלטה להשבת התפוסים. כאמור, המשיבה ביקשה לבטל את ההחלטה, ולחלופין לעכב ביצועה לצורך הגשת ערר: "אשר על כן מתבקש בזאת כב' בית המשפט הנכבד להורות על ביטול החלטתו ולהורות על קיומו של דיון נוסף לגופו של עניין, כ"כ לאפשר למבקשת להגיש בקשה להארכת תוקף החזקת המוצגים עד לתום ההליכים" (סעיף 2). למרות בקשתה, למרות שעוכב ביצוע ההחלטה, ולמרות שנקבע מועד לעיון חוזר בבקשה, שוב לא הוגשה בקשה מתאימה מאת המשיבה.

12. הנה כי כן, המשיבה מודעת, כמובן, לחובתה להגשת בקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים, ואף הודיעה זאת מפורשות במסגרת בקשתה לביטול ההחלטה.

דא עקא, למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לה, המשיבה שקטה על שמריה, ולא טרחה להגיש בקשה מטעמה, תוך שהסתפקה בהתנגדות לבקשה להחזרת תפוסים.

13. במהלך הדיון מיום 29.6.17 ביקשתי התייחסות המשיבה לסוגיה זו, ומפאת חשיבות התגובה אביאה כלשונה: "לשאלת בית המשפט, מדוע לא הגשנו בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים, לא באופן יזום על ידינו, לא לאחר קבלת הבקשה, ואף לא לאחר שניתנה החלטה להחזרת תפוסים, אני משיב שבתאריך 26.6.17 הגשנו בקשה לעיכוב ביצוע".

14. סמכות בית המשפט להאריך תקופת החזקת תפוסים כשהבקשה מוגשת באיחור, הינה בגדר חריג, ויש להצביע על טעמים כבדי משקל על מנת לשכנע את בית המשפט לפעול באופן זה. במקרה דנן, כלל לא הוגשה בקשה מטעם המשיבה, פרט להודעת התנגדות לבקשת המבקשת. לא ניתן להתייחס להתנגדות המשיבה כאל בקשה עצמאית להארכת תקופת החזקת התפוסים. אלמלא כן, יהפכו הוראות המחוקק לאות מתה וזכויות הפרט לקניין תירמסנה.

"לא נראה לי, כי יש מקום להתייחס להתנגדות המשטרה לבקשה כאילו הייתה זו בקשה להארכת מועד ולדין בהתנגדות כאילו הייתה קיימת החלטה להארכה. כאשר על הכף מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנה את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו איננה פורמאלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צרכי הציבור ובין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנוקטם בדרך לפגיעה באותן זכויות." (בש"פ עובדיה, עמ' 477 סעיף 13).

15. סיכום ביניים: מונחת בפניי בקשה להחזרת תפוסים, שאין מחלוקת (למעט לגבי התכשירים) כי חלפו מעל שישה חודשים ממועד תפיסתם; המשיבה מתנגדת לבקשה בטענה כי התפוסים דרושים לצרכי חקירה ולצורך הצגה כראיות במשפט עתידי ולחילוט; המשיבה לא הגישה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, למרות הזדמנויות רבות שניתנו לה, ולמרות שגילתה דעתה במפורש כי היא מודעת לחובתה זו.

די במפורט לעיל על מנת להורות על השבת התפוסים.

16. למעלה מן הדרוש, אדון בקצרה בטענות המשיבה באשר לצורך בהמשך החזקת התפוסים.

לטענת המשיבה, המדובר במוצגים הדרושים להמשך חקירה, דרושים כראיה עתידית, ובנוסף שימשו לצורך ביצוע עבירה, ומשכך (למרות שלא נטען במפורש), יהיה מקום לחלטם.

המשיבה אישרה, כי העתיקה את תוכן המוצגים (טלפונים, טאבלט ומחשב), אך טענה כי היא זקוקה להם לשם מיצוי החקירה.

ואולם, לא היה בידי המשיבה להציג בפניי רשימת פעולות שבוצעו ביחס לתפוסים, פרט לטענה כי בסמוך למועד תפיסתם נשלחו לפריקה.

כמו כן, לא הונחה בפניי רשימת פעולות לביצוע.

בהיעדר מסמכים ביחס לפעולות חקירה רלבנטיות שבוצעו, וביחס לפעולות עתידיות מבוקשות, ניטלת מבית המשפט האפשרות לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים לצרכי חקירה.

בנוסף, פרט לאמירות בעלמא, לא הוצג בפני צורך ממשי בהמשך החזקת התפוסים לצרכי חקירה, שעה שתוכנם הועתק למחשבי המשיבה.

הצורך במתן אפשרות חילוט, איננו שקול כנגד המחדל המתמשך של המשיבה באי הגשת בקשה מטעמה להארכת תוקף הצו.

מכאן, אפילו הייתי מתייחס להתנגדות המשיבה כאל בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים (וכפי שנקבע בבש"פ עובדיה, אין מקום לעשות כן), לא הוצגה בפני תשתית כלשהי המצדיקה היעדרות לבקשה.

17. נוכח המפורט לעיל, אני שב ומורה על השבת התפוסים למבקשת. עם זאת, לאור הספק באשר למועד תפיסת התכשיטים, אני מורה כי אלו יוחזקו על ידי המשיבה עד תום תקופת שישה חודשים מיום תפיסתם.

המבקשת תודיע לבית המשפט, לא יאוחר מיום 4.7.17, את מועד תפיסת התכשיטים. ככל שחלפו שישה חודשים ממועד תפיסתם, גם התכשיטים יוחזרו.

18. למרות התנהלות המשיבה, לא מצאתי לחייבה בהוצאות המבקשת, ואנמק בקצרה.

הליך החזרת תפוס מתנהל במסגרת הדין הפלילי, ועוסק בהתנגשות אינטרסים בין זכות הפרט לקניין, לבין הצורך במניעת עבירות, גילויין והעמדת העברין לדין. הגם שהדבר אפשרי, רק במקרים חריגים יושתו הוצאות על צד להליך פלילי. למקרה בו הוטלו הוצאות ראו החלטתי: ה"ת 13925-11-16 כהן נ' יהלום (18.12.16).

בענייננו, לא מצאתי כי מתקיימים אותם טעמים חריגים המצדיקים השתת הוצאות בהליך פלילי.

19. על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד יום 6.7.17. למען הסר ספק, אין בכך כדי לעכב את ההוראה המורה למשיבה לעדכן את בית המשפט בדבר מועד תפיסת התכשיטים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

הנספחים גא/2-גא/3 יימסרו לנציג המשיבה במעטפה חתומה במזכירות.

נוכח המועדים שנקבעו לעיל, המזכירות תוודא טלפונית מסירת ההחלטה לצדדים.